

Publicerad 2007-01-04 15:23 av nettizen

Rädslans grepp

Vakna! Nu slår han mamma igen!

Min bror fick alltför ofta yppa de orden
Som snabbt fick mig att vakna och
bli liten på jorden

Som i ultrarapid jag skyndade mig dit
Bara för att se hur han slog med stor flit
Ibland med öppen flata, ibland med knuten näve
så blodet spruta
Långt borta jag hörde någon tjuta

Skrik av ångest och rädsla
att nästa slag vore det sista han slog
Att nästa gång ifrån oss vår mamma han tog

Insåg så efter ett tag
Att den som skrek

Det var jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nettizen med Poeter.se id #12812 innehar upphovsrätten